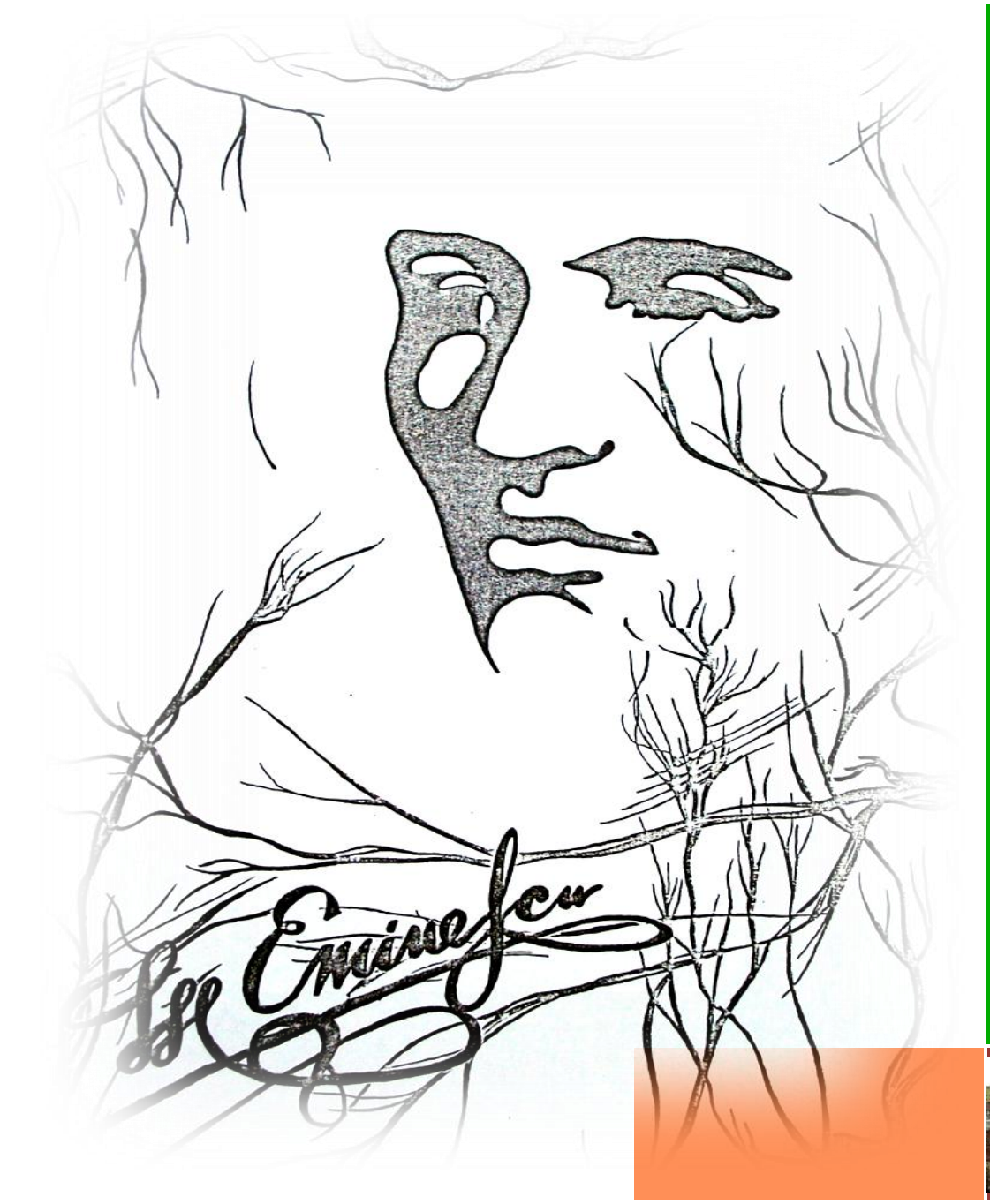
ŞCOALA GIMNAZIALĂ
„MIHAI EMINESCU" MEDIAŞ

2017 Nr. 32

RAMURI

Revista Şcolii

Vrăjitoarea

Vijelie zbura pe mătura sa,
În urma unui balaur,
Ce vâna un tezaur.
Iar Ileana-ngrijorată,
Suspina în batista brodată
Şi-l chema în ajutor
Pe Împăratul Mărilor.

Cum acesta nu veni,
Făt-Frumos în ajutor îi sări!
Lupte grele s-au dat,
Buzdugane şi săbii s-au încrucișat!
Nimeni nu a câștigat
Din cauza Babei Novac
Cu pricepere și îndemânare
A furat tezaurul cel mare!

Atunci Făt-Frumos s-a supărat,
Să se lupte a renunțat
Cu Ileana s-a-nsurat
Și împreună au construit un palat!

Aida Moldovan, Clasa a5-a B,

Apa magică

Era odată un castel,
Unde stătea un băiețel.
Era de felul lui drăguț,
Cu mult curaj, dar cam micuț.

La un moment dat, el s-a urcat,
Pe un dragon înflăcărat.
L-a dus în zbor pân' la fântână,
Unde a stat o saptămână.

Apoi trei zile neîncetat
În apă vie s-a scăldat.
Încă trei zile și o noapte
A băut apă de moarte.

Și s-a făcut flăcău voinic,
Chipeș, mândru și puternic
Și a salvat lumea de rele,
De balauri și blesteme.

Cristea Beatrice Corina
Clasa a V-a C

Aventuri cu zmei

Am plecat la pădure
Să culeg fragi și mure,
Când acolo am ajuns
Doi zmei s-au ascuns,
Prin tufiș, prin desiș
Să omoare un arici.

Când ariciul i-a văzut
S-a făcut nevăzut,
Zmeii căutându-l pe arici
Au zărit mulți pitici.

Încercând să-i mănânce
Nu știau cum să-i apuce,
Căci piticii erau iuți
Nu puteai să-i ajungi.

Așa că cei doi zmei
Au trecut la felul trei,
Ciuperci cu bulinuțe

Muntean Octavian
Clasa a IV-a A

Le mănânci și vezi steluțe.

Muntean Octavian
Clasa a IV-a A

Coada zânei

Pe cărarea aurită
Din poiana înflorită
Stă ca steaua sclipitoare
Oare e o zburătoare?

Are aripi dantelate
Și-o privire încrezătoare
Părul ca un râu de stele
Învelit doar cu mărgele.

Nu a stat prea mult pe gânduri
A plecat dusă de vânturi
Dar ceva am observat
Parc-o coadă a căpătat.

Oare-a-fost adevărat?
Zâna chiar a existat?
Sau a fost doar o speranță
Pentru o altă viață.

Hădărean Lavinia

Bogăția – motivul luptelor

Cea mai veche-mpărăție
C-o puternică domnie,
Stabilită-n munți de veacuri
A respins multe atacuri…

Piticii mult aur au strâns
Ajungând de neînvins.
Luptau cu toata tăria
Și nu mai simțeau durerea.

Dar într-o zi de pace,
Balaurul se hotărî s-atace;
O imensă ființă rea
Își dezlănțui puterea.

Află de bogăția regatului
Și voia sa devină a lui.
Mistui tot ce-i stătea în cale.
Locuitorii se retrăgeau la vale.

Ei pierdură și se retraseră
Dar după un timp se regrupaseră
Au reușit să îl înfrângă
Cu voință și cu luptă.

Multe vieți s-au pierdut
Dar împărăția s-a refăcut.
Reprimind numele de altădată
A ieșit din negura creată.

TIȚA TEOFIL
CLASA a VIII a A

Visul zânelor

Cele mai voinice zâne,
În regat s-au adunat
Și cu zmeii s-au luptat.
N-au învins cei mai puternici
Au învis doar cei mai vrednici.

În regat de acum încolo,
Lupte grele ei au dus,

Niciodată n-au avut,
Pace, deşi ar fi vrut.

Zânele, poneii, zmeii,
Ce curaj ei au avut
Cu o măsură de iubire
Bucuria păcii au întrevăzut.

Smaraldul cu flacăra eternă,
Ţinea aprinsă-n beznă
Pacea unui vechi popor,
Mângâiat în al său dor.

Mărginean Tania Georgiana
Clasa a V-a C

COPILĂRIA

Orice adult, dacă îl intrebăm care a fost cea mai frumoasă etapă a vieții lui, va răspunde: copilăria. Cred că sunt un norocos, pentru că viața pe care o am este frumoasă, chiar dacă de multe ori sunt nemultumit că am teme, responsabilități în gospodărie, iar părinții sunt de multe ori polițiști în viața noastră. Când mă gândesc la copiii care se bucură de o portocală pe care eu de cele mai multe ori o arunc, îmi dau seama că viața m-a învățat să fiu un mofturos, un răsfățat. Simt că sunt centrul universului în familia mea chiar și atunci când mă simt prizonier între privirile atente ale părinților mei.

Uneori, când vreau să evadez, mă refugiez în casa bunicilor mei care mă așteaptă cu brațele deschise.

În această perioadă a anului ajung cu mâinile înghețate de la ghidonul bicicletei, cu nasul înfundat și cu lacrimile curgându-mi pe obraz. Mirosul de zăpadă mă încântă pentru că mă gândesc la ziua în care împreună cu bunicul vom construi un om de zăpadă. Bunica ne va aștepta în casă cu bunătățile pe care nu le găsim în niciun magazin. Mirosul merelor coapte se simte pe toată strada. Iar cozonacii ei nu pot înlocui nicio prăjitură.

Și cum să nu te simți un mic prinț cu atâtea bunătați? Uit de tristețea cu care mă apuc de teme, de pedepsele pe care le primesc atunci când nu rezolv vreo sarcină

dată de tatăl meu, nu îmi mai lipsește nici tableta, nici laptopul, nici prietenii care mă așteaptă în poartă. Surâsul bunicilor, casa primitoare amenajată modest par a fi paradisul.

Șerban Vlad
Clasa a VIII-a A

Povestea unui success

Pentru a reuși trebuie să ai ambiție, să fii optimist și să fii foarte harnic. Înainte de a începe să joc tenis, eu eram delăsătoare și eram foarte leneșă. Tenisul mi-a schimbat viața. M-a învățat să fiu ordonată, ambițioasă, harnică și, cel mai important, să fiu pozitivă.

Eu am început să joc tenis de la cinci ani, când tata m-a adus la teren ca să alerg și să mă relaxez . Eu eram foarte bucuroasă că mă puteam juca și pe afară. După un timp, a venit o grupă de copii mai mari care au început să joace tenis. Eu eram nedumerită, așa că m-am dus și l-am întrebat pe tata:

- Ce fac copiii ăia, tată?
- Ei joacă tenis!
- Vreau să încerc și eu.

Atunci, tata a scos o rachetă din geanta lui și mi-a dat-o. Văzând că îmi place, a continuat să mă aducă la teren în fiecare zi.

De atunci, tenisul mi-a schimbat viața: am devenit mai responsabilă, harnică și pozitivă. Unele dintre cele mai frumoase amintiri le am din turneele unde câștigam și toată lumea venea să mă felicite și, de asemenea, de la antrenamentele cu colegii.

Tenisul m-a învățat să pierd demn și să câștig onest.

Melisa Luca
Clasa a VIII-a A

Cavalerul fără nume

Este o zi răcoroasă de toamnă. Soarele străluceşte slăbit printre norii pufoşi şi gri.

În depărtare, pe culmea unui deal, se zăreşte un nor de praf. Se distinge cu greu silueta unui călăreţ. Poartă o armură grea şi lucioasă, un coif ascuţit şi o sabie mare.

Se apropie în goană de satul unde fusese ţinut prizonier, în urmă cu zece ani şi de unde evadase. Priveşte cu uimire ruinele caselor arse şi distruse de tâlhari. Îşi îndrumă calul pe drumurile pietruite căutând cu privirea vreo urmă de viaţă. Drumul îl duce la vechiul castel. Pe aici totul este pustiu, dar urmele focului arată că tâlharii nu au părăsit de mult locul.

Cunoscând bine temniţele castelului se îndreaptă către acestea. Tunele umede şi întunecoase îl duc spre inima castelului. Ascunşi în întuneric şi feriţi de mânia tâlharilor, stăteau copiii satului, împreună cu câteva femei şi bătrâni. Aceştia privesc cu teamă la bărbatul care le-a găsit ascunzătoarea.

- Nu vă temeţi! Nu sunt duşman! Vă voi salva!

Bătrânii i-au povestit cele întâmplate, cum tâlharii le-au jefuit casele şi le-au omorât animalele.

- Voi încerca să vă găsesc adăpost în satul vecin. Aşteptaţi aici!

Călăreţul porni în recunoaştere. Se apropie de codru. Se strecoară printre copacii bătrâni, fiind atent la tot ce se întâmplă în jur. Găseşte adăpostul tâlharilor şi îi surprinde pe neaşteptate. Se luptă cu tâlharii, îi omoară, dar este rănit la picior.

Călare pe calul său se întoarce în sat şi, cu ajutorul femeilor, scoate copiii şi bătrânii din temniţă. Apoi pornesc încet către satul vecin.

Ajunşi aici, sătenii îi hrănesc şi îi adăpostesc.

Mulţumit că oamenii sunt în siguranţă, cavalerul îşi ia rămas bun şi se îndreaptă spre culmea dealului. Copiii privesc în urmă sa până când acesta dispare într-un nor de fum.

Darius Mayer
Clasa a VIII-a A

Discoteca din ghiozdanul meu

Era duminică seara. După ce mi-am pregătit ghiozdanul pentru luni, m-am pus în pat deoarece se făcuse târziu.

Aproape că adormisem când, deodată, din camera mea se auzi mare tărăboi, iar muzica era dată la maxim. Credeam că am uitat boxa din cameră pornită, deoarece ascultasem toată ziua muzică. M-am dus să văd ce se întâmplă și am observat lumini de laser ieșind din ghiozdan, unde era în toi o mare petrecere. Am rămas uimit văzând stiloul care cânta, cărțile care povesteau în timp ce dansau, creioanele colorate care se zbenguiau de mama-focului. Doar creionul mecanic stătea supărat într-un colț. M-am apropiat de el și l-am luat în brațe.

- De ce ești supărat, micuțule? l-am întrebat ștergându-i lacrimile de pe obraz.
- Pentru că nu mă mai iubești, mi-a răspuns el trist. Nu mai stai cu mine chiar deloc. Chiar și la ora de română nu mă mai folosești, tu, care tot timpul scriai cu mine.
- Știu, micuțule, dar nu e vina mea. Din cauza celor doi colegi care în loc să scrie, se jucau cu creioanele lor mecanice în timp ce profa ne preda lecția cu personificările, aceasta ne-a interzis să vă mai folosim.
- Și eu ce voi face de-acum? Voi sta singur?
- Nu, te voi folosi la alte ore unde ni se permite. Acum lasă supărarea și treci la petrecere!

Nu îmi venea să cred ce se petrecea în ghiozdanul meu. Era o adevărată discotecă. Credeam că visez, așa că m-am dus la baie și mi-am dat cu apă pe ochi. Dar totul era cât se poate de real. Chiar și echerul dansa, iar compasul se rotea pe muzică în jurul riglei.

Văzându-i atât de veseli și distrați le-am spus că pot petrece până dimineață. De bucurie "Păpușică" a luat microfonul și boxa cerându-mi voie să facă karaoke. Am răspuns aprobator în timp ce mergeam la culcare.

Se făcuse dimineață. În drum spre școală mă gândeam la tărăboiul care a fost în ghiozdanul meu. Acum era liniște deplină. Rigla, creioanele, stiloul, echerul, compasul și toate rechizitele dormeau bușteан. Le-am lăsat să mai doarmă puțin până a început prima oră, ora de română.

A fost o petrecere pe cinste, unde cu toții s-au distrat. Acum o să muncească până la vacanță.

Leach Noris
Clasa a V-a C

ÎN COPILĂRIE

Mereu o să îmi amintesc de copilărie. Erau vremuri frumoase. Plângeam și râdeam, dar mereu eram fericită.

Era o zi fierbinte de la mijlocul verii … îmi era foarte cald, iar mama și tata erau plecați la muncă foarte departe de casă. Eu în fiecare zi eram lăsată în grija mătușii mele Delta, o femeie de vârstă mijlocie, care trăia înconjurată de pisici, sora vitregă a mamei mele de altfel. Pe vremea când încă locuiam cu părinții, casa noastră era o casă mare si luminoasă, în care îți făcea plăcere să locuiești, însă acum nu este altceva decât adăpostul lipsit de viață al pisicilor mătușii mele. Ea era in același timp nu doar mătușa, ci și inspectoarea școlii unde învațam eu. De fiecare dată când intra în școală toată lumea se temea de ea, chiar si eu. Atunci când eram mică, tatăl meu avea o cutie de bomboane, o cutie frumoasă din lemn. După fiecare masă, scotea din cutie două bomboane, una mie si una lui … dar acum cu mătușa Delta ... ea nu m-ar lăsa să-i mănânc bomboanele, ba chiar le numară în fiecare seară. Megeam în fiecare zi la școală și de fiecare dată când mă întâlneam cu ea ridica privirea și se prefăcea că nu mă vede. În fiecare Crăciun tot ceea ce-mi oferea era un cartof și un biscuit și spunea că asta primesc copiii răi, deși nu-mi amintesc să fi făcut ceva ca să o supăr pe mătușa. Până și pisicilor ei le dădea ceva mai bun și mai mult decât un cartof și un biscuit.

Primăvara, mereu uita de ziua mea de naștere. Iar vara, odată cu începerea vacanței, pleca de acasă, dar niciodată nu-mi spunea unde merge, cu cine merge sau când se întoarce acasă … și eu rămâneam mereu singură. Mai mergeam uneori la domnișoara profesoară de limba franceză, o domnisoară tânără și subțirică, cu păr roșcat și ochii mari, albaștri pe un chip duios și drăguț, unde nu numai că mă

relaxam ieșind din rutina zilnică, dar învățam și multe lucruri noi și cuvinte din limba franceză. Deși îmi plăcea să merg în vizită la domnișoara profesoară, de cele mai multe ori eram ocupată cu pisicile mătușii Delta. Într-o zi, plictisindu-mă de singurătatea din casă, am decis să merg la domnișoara profesoară. Acolo ea imi deschide ușa cu drag și ne așezăm la masa mare din sufrageria luminoasă, pe o canapea pufoasă si moale. Eu i-am povestit domnișoarei profesoare despre mătușa Delta și pisicile ei și i-am explicat că nu pot să stau foarte mult. După câteva clipe de tăcere, domnișoara mă invită să urcăm împreună la etaj. Acolo îmi arată o cameră mare roz, curată și confortabilă, spre deosebire de vechea mea cameră, acum plină de pisici. Apoi domnișoara profesoară îmi spune că pot veni să stau la ea de fiecare dată când mă simt singură. Eu am acceptat oferta imediat, apoi i-am făcut o vizită împreună cu domnișoara profesoară, mătușii Delta pentru a-i da vestea cea nouă. Domnișoara profesoară a intrebat-o pe mătușa Delta dacă eu mă pot muta la ea pentru o perioadă, iar mătușa, cu o privire oarecum uimită, a aprobat, pe un ton nepăsător.

Acum toată lumea este fericită, mai puțin mătușa Delta, căreia nu mai are cine să-i îngrijească pisicile atunci când este plecată. Și încă ceva … la începutul anului școlar părinții mei s-au întors acasă, iar acum suntem din nou o familie unită și fericită.

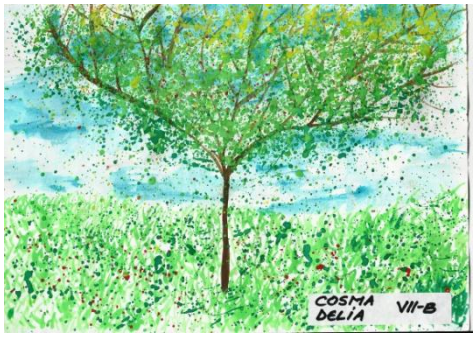
Lăpădat Raluca
Clasa a VII-a A

NATURA

Oare de ce poluăm noi natura? Nu știm că fără natură totul dispare?

Natura este mediul de viaţă al multor animale, plante şi oameni. Toată lumea ştie că fără plante și fără animale nu există viaţă. Deseori, când merg pe stradă, văd foarte multe gunoaie aruncate fără rost, pe jos. La fel se întâmplă şi cu apele. Pe râuri curg o sumedenie de gunoaie şi multe alte substanţe toxice se revarsă în apă. Din această cauză peştii mor şi apa nu mai este potabilă.

Pădurile sunt tot mai puţine din cauza tăierii copacilor. Lipsa de oxigen creşte şi din cauza poluării din fabrici sau din cauza gazelor de eşapament ale autoturismelor. Odată cu trecerea timpului, tot mai multe animale sunt pe cale de dispariție. Prin tăierea copacilor mediul lor de viaţă dispare. Din cauza poluării ploile devin acide, ceea ce este dăunător pentru plante.

Legat de acest lucru, vara trecută, când am fost la ţară, l-am surprins pe bunicul meu stropind plantele in grădină. Când l-am întrebat ce face,

mi-a spus că foloseşte anumite substanţe pentru prevenirea bolilor la plante. Mi-a mai spus că odinioară bunicii noştri nu foloseau aşa ceva, dar în zilele noastre aerul este foarte poluat şi plantele au nevoie de îngrijiri speciale, nu foarte sănătoase pentru organismul nostru.

Oare când o să înțelegem că trebuie să facem ceva în legătură cu această problemă? Suntem conştienţi că nu e bine ce facem dar de ce nu luăm măsuri?
Fără un mediu curat şi sănătos nu putem trăi!
Protejați natura!!

BUDESCU GIULIA MARIA
CLASA a VII-a B

Copilăria

Copilăria este o lume fermecată și magică în care orice se poate întampla. Este vârsta poveștilor și a basmelor, unde visele prind viață, iar cu ochii minții suntem vrăjitori, eroi din filme sau magicieni.

Copilăria este cea mai frumoasă parte a vieții unui om. În timpul copilăriei fiecare om trăiește fără griji, fiind protejat și iubit de către adulți. Copilăria este încărcată de bucurie și de veselie, iar fiecare copil trăiește intens fiecare clipă.

Cred că fiecare adult ar vrea să se întoarcă oricând în copilărie, dar, din păcate, timpul nu se poate întoarce și nu putem fi veșnic copii.

Ghindoc Codrin
Clasa a VIII-a C

Discoteca din ghiozdanul meu

Era vineri seara. Fiind obosită, am lăsat în cameră ghiozdanul cu toate rechizitele în el și m-am întors repede în sufragerie.

Mă uitam la televizor împreună cu părinții mei, când s-a auzit un zgomot ciudat. Am oprit televizorul. Sunetul venea din camera mea. Uimită și puțin

înfricoșată, am plecat spre cameră. Zgomotul era tot mai puternic. Părea a fi o melodie. Am deschis ușa. Ghiozdanul dansa și se învârtea prin toată camera, iar melodia se auzea din ghiozdan. Puțin timidă, l-am deschis și apoi m-am așezat pe pat. Din el au sărit toate cărțile, toate caietele și celelalte rechizite. Caietul de istorie, mândru ca un domnitor, a invitat la dans cartea de limba și literatura română. Din penar, toate creioanele jucăușe au sărit vesele pe covorul moale și nerăbdător. Testul de la matematică și-a luat un creion pe post de microfon, s-a urcat în vârful ghiozdanului și a început să facă karaoke. Caietul de limba engleză, un cavaler adevărat, a deschis călimara de cerneală și i-a servit pe dansatori cu puțin suc albastru. Vocabularul înfierbântat s-a răcorit cu puțină apă, iar cuvintele lui au început să alunece cu mișcări de Salsa. Toate rechizitele dansau libere, iar in cameră răsuna „Macarena”.

Îmi doream atât de mult ca un magician să mă micșoreze, să pot merge și eu la discotecă, încât i-am privit până am adormit. În vis, eram o fetiță pitică, îmbrăcată într-o rochiță lungă și sclipitoare. Regele notelor, costumat în copertă albă cu papion din etichetă verde, m-a invitat la dans. M-am simțit ca o prințesă care dansa într-o mare sală de bal.

Îmi doresc ca în fiecare zi, după ore, să fiu invitată la o discotecă în ghiozdanul meu cel vesel.

Cristea Beatrice Corina
Clasa a V-a C

FULGUL DE NEA

Începând de azi dimineaţã
A început a prinde viaţã,
Iarna cu a ei poveste
Fulguind fãrã de veste.

Fulgul cel mare de nea
A cãzut în palma mea,
Dar pãcat cã se topeşte
Doar puţin şi nu mai este.

Dar simţind cã se topeşte,
Fulguşorul din poveste
A începuta se ruga
Cineva de-a-l ajuta.

Când cu ultima suflare
S-a prelins din palma moale,
Din cer a început sã cadã
Mari troiene de zãpadã.

Povestea unui fulg de nea

Era o zi friguroasă de iarnă.Tocmai a început să ningă. Fulgii se îngrămădeau spre pământ ca nişte roiuri albe de fluturi sclipitori.

Deodată un fulg ce părea să clipească din ochişori s-a aşezat în palma mea. Acesta a început să-mi povestească întâmplările petrecute în scurta lui viaţă. Mi-a spus cum a cunoscut-o pe minunata Crăiasă a Zăpezii. Se pare că era o femeie foarte frumoasă cu ochi strălucitori, cu un păr, parcă plin cu diamante. Ea avea o rochie albă cusută cu fir de argint şi o trenă lungă susţinută de mii de fulgişori care o slujeau cu multă plăcere. Din descrierea micului povestitor mi-am dat seama că aceasta avea un zâmbet blând care fermeca pe cei aflaţi în jurul ei.

Crăiasa l-a invitat la palatul ei de cleştar care ajungea cu vârfurile până în înălţimea cerului. Împreună cu alţi fulgi i-au construit împărătesei un candelabru de cristal care urma să fie agăţat în cea mai mare şi mai minunată încăpere a palatului. La plecare l-a invitat să mai treacă şi altă dată pe la dânsa.

M-a uimit foarte mult povestea acestui fulg de nea. Când m-am uitat în palmă, fulgul se transformă într-o picătură de apă

Tiţa Maria Clasa a VII-a B

Misterul porumbelului

Într-o zi în care ceața alcătuia ziduri impunătoare ca ale unei fortărețe, un porumbel alb zboară pe deasupra orașului, încercând să găsească ceva de mâncare, dar se trezește într-o pădure în care frica domnea, iar urletele lupilor păreau doar un glas răcit.

Porumbelul alb planează ușor, poposind pe ramura uscată a unui stejar. După puțin timp se aud șoapte sinistre care avertizau porumbelul despre pericolul care îl pândește la fiecare colț și la orice umbră. Șoaptele veneau de la stejarul bătrân. Dar porumbelului nu îi păsa, ci din contră, cuprins de foame, acesta își continuă aventura, intrând tot mai adânc în pădure. Se oprește din zbor, coborând pe pământ. Urletele lupilor persistă, auzindu-se din ce în ce mai tare. Amețeala o cuprinse pe inocenta făptură cu pene albe, care după șase secunde devin roșii. Acesta scapă din ghearele lupilor, reușind să se înalțe, intrând în ceață și făcându-se nevăzut. Dar puterile îi erau slăbite, prăbușindu-se pe poteca de la intrarea în pădure. Plăpânda făptură se stingea încet, dar a fost găsită la timp de un grup de localnici. Aceștia fiind acaparați de un puternic sentiment de tristețe, s-au hotărât să ducă porumbelul cu ei acasă, unde să îl poată îngrijii.

Zilele au trecut, iar porumbelul s-a însănătoșit, dar culoarea roșie de pe penele lui nici în ziua de azi nu a dispărut, acesta fiind misterul porumbelului.

Andrei Bianca
Clasa a VIII-a A

Poezie

Sunt un fluturaș venit din amintire
Ce se plimbă fără uimire
Prin mintea ta, și-asteaptă să vie
Acel cineva în a ta fantezie,

Să vie pe calea vântului
Să-ți mângâie pletele timpului

Să te facă să zâmbești
Și la urmă să îl îndrăgești.

Dar tu nu-l mai aștepți
Fiindcă el a plecat
În altă minte
Parcă uitat.

Așa că plec și eu,
Poate o să mai vin.
Pe calea amintirii
Zborul îmi e lin.

Ana-Maria Boțoc
Clasa a VII-a B

Povestea unui fulg de nea

Privind cerul pe care se adunau fulgii ușori și albi ca florile de cireș, un fulg de nea mi se oprește în palmă. Părea o mică ființă asemeni unei lebede ce plutea alene spre pământ. Parcă-mi cerea cu înduioșare să-i dau drumul, ca apoi să-i pot afla povestea.

Fulgul de nea fusese cândva o picatură de apă ce-și avea locul într-un nor pufos din înaltul cerului. Vântul îl făcuse să plece într-o călătorie spre pământ, din care știa că nu se va mai întoarce.

Într-o zi, alături de alte picături mici, porni în călătoria spre necunoscut. În drumul lui se întâlnește cu Moș Crivăț, care-l transformă într-o frumoasă steluță argintie.

Fulgul de nea era tare încântat de noua sa înfățișare. Coborând spre pământ, văzu o mulțime de fulgi de nea ce se jucau prin aer ca un roi de fluturi albi, apoi se lăsau pe pământul somnoros. Copiii se bucurau de venirea lor și, adunându-i la un loc, făceau un bulgăraș cu

care se jucau.

Într-o zi, zburând ca de obicei din loc în loc, ajunge din întâmplare în palma mea moale și caldă unde se transformă din nou în ceea ce fusese: o picatură mică de apă.

ȘTEFANIA MAN
Clasa a VII-a B

SĂRBĂTOAREA DIN GRĂDINA MEA

Elev Cristea Beatrice Corina
Clasa a V-a

Noaptea blândă și înstelată se pregătește să părăsească ținutul, iar zorii zilei încep să se ivească.

M-am trezit fericită că începe o nouă zi. Am deschis larg fereastra casei, iar aerul curat și răcoros m-a îmbiat să privesc natura. Soarele rotund și timid se privea întâia oară în lacul lucios și dezmorțit de la capătul curții noastre. Grădina din fața casei a deschis parcă ochișorii pentru a-l privi pe mesagerul primăverii, soarele. Firicelele verzi de iarbă gustau primele picături dulci din roua zorilor. Liniștea dimineții a fost întreruptă de ciripitul galăgioaselor păsărele care își căutau cuiburile de mult părăsite. Alte stoluri de rândunele voioase se zăreau în depărtări, brăzdând albastrul pur al cerului. Revenirea lor, mult așteptată, dădea glas întregii naturi.

Fascinată de întreaga frumusețea naturii, am ieșit în grădină să privesc îndeaproape magia primăverii. Grădina se decora încetișor cu mușuroaiele harnicelor furnici. Acestea își construiau căsuțe noi, unde mai apoi își vor depozita proviziile. Gândăcei îmbrăcați în haine lucioase se cățărau pe firicelele subțiri de iarbă. Fluturașii cu aripioarele frumos colorate și-au început zborul, îmbrăcând pământul cu frumusețea lor. Albinele au ieșit din urdiniș căutând florile parfumate ale copacilor. Pe ramurile abia dezghețate, mugurii se răsfățau la lumina și căldura soarelui. La umbra copacilor, parcă așteptând să fie protejați de trunchiurile bătrâne, au apărut primii ghiocei. M-am apropiat să le admir clopoțeii firavi și curioși, iar în spatele lor am zărit un alt tablou care m-a uimit. Pe pământul negru ca abanosul zburdau veseli câțiva mielușei. Lânițele albe și pufoase săreau și se

alergau unele pe altele, lăsând în urma lor bucuria și inocența copilăriei. Păreau că se joacă cu fluturașii și buburuzele care au invadat natura.

Primele floricele se legănau sub adierea blândă și ușoară a vântului timid, iar frunzulițele lor creșteau neîncetat sub ploaia razelor de soare. Ghemotoace mici de toporași și viorele colorau frumos pământul, iar parfumul și miresmele lor îmbătătoare îmbrăcau grădina toată.

Era sărbătoare în întreaga natură, dar și în sufletul meu. Aerul curat și proaspăt al acestei dimineți senine, ciripitul vesel al păsărelelor, coloritul fluturilor, zumzetul albinelor, joaca și zburdălnicia mieluşeilor și parfumul florilor m-au făcut să trăiesc un sentiment de bucurie nesfârșită și o dorință de a retrăi acest sentiment în fiecare clipă. Sosirea mult așteptată a primăverii este, în fiecare an, o reînviere a naturii și odată cu ea a tuturor vietăților.

Soarele, ca o minge de aur, a înaintat pe bolta cerească. Cu obrajii înflăcărați și puțini obosiți, a pictat cerul cu scântei roșiatice. În răcoarea serii, au apărut și primii greierași. Primele cântece ale primăverii au răsunat de sub frunzulițele abia crescute. Acompaniată de chitările greirașilor, natura fericită i-a mulțumit soarelui, pregătit să apună, pentru această zi minunată și specială. O noapte înstelată s-a așternut asupra naturii și a gândurilor mele.

Câtă gingășie, câtă bucurie, câtă viață!

De vorbă cu Soarele

Este o zi frumoasă de vară. Soarele străluceşte cu putere printre norii albi şi pufoşi.

Mă plimb prin pădurea răcoroasă şi respir mireasma frunzelor. Mă întind pe trunchiul bătrân al unui copac tăiat şi privesc coroana rotundă a arborilor. Observ cu uimire cum soarele străluceşte printre frunzele copacilor. Mă gândesc: „Oare soarele mă vede?”

-Bineînţeles că te văd! Eu sunt Soarele, stăpânul universului. Am puterea de a vedea mii şi mii de ani lumină depărtare! se auzi o voce gravă.

- Spune-mi, stăpâne a universului,

cum este viaţa pe celelalte planete?

-Vino alături de mine să te conduc în lumea minunată a planetelor!

O rază luminoasă şi fierbinte s-a desprins din măreţul astru şi a coborât pe pământ luând forma unei nave spaţiale. M-am urcat în ea şi am pornit într-o călătorie fascinantă.

Soarele mă întreba:

- Ce planetă ai dori să vizitezi?

I-am răspuns că mi-ar plăcea să vizitez Planeta roşie, adică Marte.

Nava se deplasează cu o viteză uimitoare călătorind în spaţiu printre stele argintii şi meteoriţi uriaşi.Soarele îmi prezintă întreg sistemul solar.

- Acum mi-aş dori să văd şi viaţa oamenilor de pe Terra.

Nava spaţială se îndreaptă către Planeta albastră. Observ continentele şi oceanele. În timp ce mă apropiu, privesc cu uimire pădurile tropicale şi rasele de animale.

Deodată, printre frunzele copacilor, văd un copil întins pe un buştean. Inima îmi tresare: „„Oare sunt eu?”

Soarele zâmbeşte amuzat:

- Ajunge pentru călătoria de azi! Ne vom întâlni şi mâine,băiete!

Mă trezesc bucuros, privesc soarele printre frunze şi simt cum ceva mă mângâie uşor pe mână. Era o rază de soare...

Darius Mayer
Clasa a VIII-a A

Copilăria mea

Copilărie, eşti un vis,
Ce cu greu poţi fi descris.
Dulcea mea copilărie
Câte mi-ai arătat tu, mie.

Noutăţi mi-ai împărtăşit,
Taine mi-ai destăinuit.

În jocuri m-ai acompaniat,
Să învăţ m-ai ajutat.

Cât tu m-ai bucurat,
Dar mai şi întristat.
Chiar dacă şi suferinţe mi-ai dat,
Viaţa, tu mi-ai luminat.

Teofil Tiţa
Clasa a VIII-a A

DIN ACTIVITĂŢILE NOASTRE

ÎN VIZITĂ LA "PADIMAR PAN"

În data de 28.02. 2017, în cadrul săptămânii Școala altfel, elevii clasei I A au participat la o acțiune foarte interesantă la "Padimar Pan", Mediaș.

În această zi întregul personal și-a întrerupt activitatea tocmai pentru a lucra cu elevii și a le explica procesul tehnologic. Copiii și-au preparat cu ajutorul brutarilor pâini, așa cum se poate vedea în imagini. Au primit și costumația necesară unei persoane care lucrează în brutărie, respectiv bonete, șorțulețe, opincuțe .

La micul dejun au fost serviți cu produse de panificație, au avut astfel ocazia să se cunoască cu brutarii care își desfășoară activitatea acolo zilnic. Personalul a fost foarte interesat ca elevii să obțină o paleta larga de informații, să-i învețe procesul tehnologic de preparare a diverselor produse.

Elevii au răspuns cu interes întrebărilor care le-au fost puse pe parcursul întregii activități, câștigându-și astfel răsplata cu produse de panificație produse chiar in ziua respectivă. Momentul culminant al activității a fost acela de realizare a celei mai lungi macaroane făcute vreodată la Padimar. Copiii au recunoscut apoi diverse produse realizate în acea zi în cele mai noi cuptoare achiziționate de firmă.

În finalul activității, micii școlari și-au

preparat singuri diverse forme din aluat dospit, având opțiunea de a le lua acasa. Drept răsplată pentru întreaga activitate, la plecare au primit produse de panificație care includeau și dulciuri.

Noi, elevii, am încercat să răsplătim efortul personalului de la Padimar oferind mărțișoare ca un preambul al sosirii primăverii. Acestea au fost confecționate tot în cadrul activităților din Școala altfel la o lecție interactivă cu părinții. Mulțumim tuturor celor care au facilitat aceste activități și au oferit elevilor o zi de neuitat !

Cerc de Geografie

În cadrul proiectului ,, Împreună, pentru un zâmbet de bătrân sărman!" în data de 14.12.2016 cu Cercul de Geografie al Școlii Gimnaziale ,, Mihai Eminescu" am vizitat Unitatea de Asistență Medico-Socială Mediaș- prof. coordonator Fabian Katalin și Téglás Mihaela.

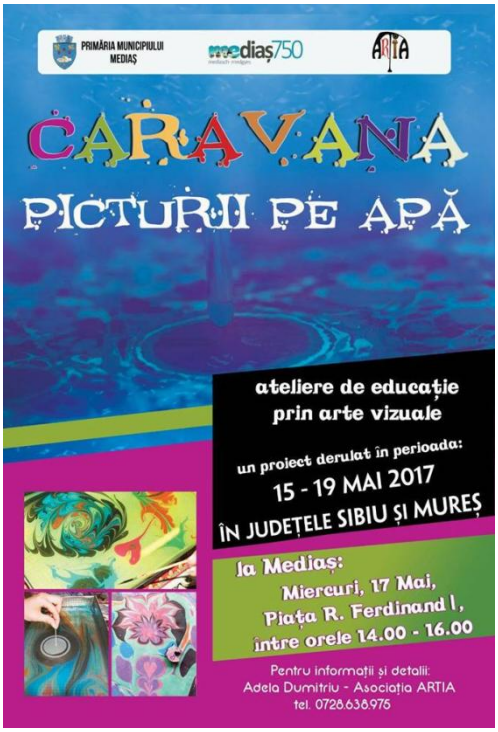
Populația Asiei prezentată de către elevii Școlii Gimnaziale Mihai Eminescu, clasa a VII-a A și a VII-a B, ora deschisa în luna decembrie si ianuarie
prof. coordonator Fabian Katalin

Cercul de geografie -ecologizare în curtea Scolii Mihai Eminescu,Mediaș-Ziua Pamantului

Atelier de arte vizuale

Calatoria culorii

Experimentul s-a intitulat Calatoria culorii . Elevii au putut observa cum apa colorata ,,calatorea ,,din pahare in afara acestora prin intermediul servetelelor.

Ambasadori ai poveștilor

In săptămâna Școala altfel, cadrul manifestării ,,Porți deschise la bibliotecă,, organizată de Biblioteca Municipală Mediaș, am participat la o lansare de carte pentru copii a scriitorului Petre Craciun, . Câțiva elevi au primit titlul de Ambasadori ai poveștilor, în urma unui concurs.

in

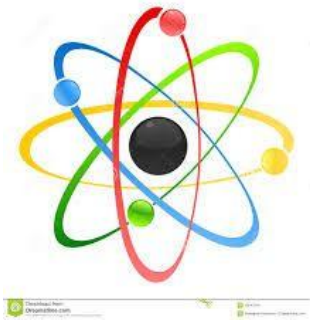

Micii Chimişti

unii impresionaţi de partea teoretică...

Chimia e o ştiinţă rară
E frumoasă şi voioasă,
Noi mereu o învăţăm
Şi în veci nu renunţăm.

Eprubete şi pahare
Vase, boluri şi baloane,
Piatra vânătă şi apă
Şi iasă cristale-n dată.

Viaţa-i plină se substanţe
Le găseşti şi-n spaţiu toate,
Rele, bune cum or fi
Simţim multe zi de zi.

Corpul este cel cu margini
Cu substanţe-i confundat
Dar noi tot îl ştim cumva
Şi ne-ajută şi profa.

Atomul e cel mai tare
E format din înveliş
Şi nucleul mititel
Are nucleoni în el.

Cel mai tare din chimie
E tabelul cu-elemente,
Fosfor, calciu, oxigen-fest
Şi alte 115-n rest.

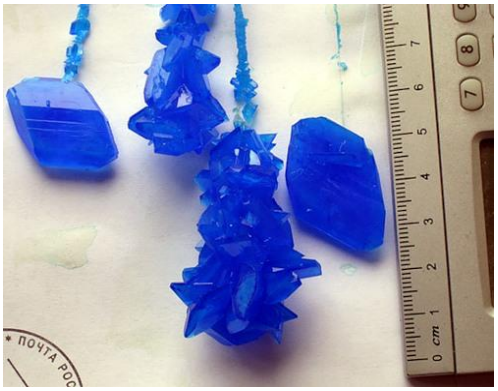
Chimia este frumoasă
Şi merită învăţată,
O să te ajute-n viaţă
Şi n-o s-o uiţi niciodată.

....Bogdan Truţă clasa a VII-a A

alţii de partea experimentală... obţinând chiar cristale de piatră vânătă

Diana Enea, Andreea Armean, Adela Savin-VII A

Gânduri despre creativitate.....

Paradoxal , deşi nivelul de inteligenţă a crescut considerabil în ultima perioadă, există parcă tot mai puţini oameni creativi. Pentru a fi recunoscut drept o persoană creativă ai nevoie, cred eu, de **curaj**. De curând am auzit de un inventator care a fost foarte timid, pe parcursul vieţii lui nu a prezentat nici unul din rezultatele cercetării sale. La moartea sa, în podul locuinţei sale s-au găsit o mulţime de aparate construite de el, dar între timp altcineva a descoperit aceleaşi lucruri pe care însă le-a şi pus în practică.

Din cauza timidității nu a avut șansa să se bucure de gloria şi succesul invenţiilor sale.

Să luăm de exemplu descoperirea telefonului. Inventatorul lui s-a gândit care era una din problemele oamenilor de atunci (nu puteau comunica rapid). Aşadar invenţia telefonului s-a făcut dintr-o **necesitate**, pentru a uşura viaţa oamenilor. Şi-a imaginat apoi acest dispozitiv, şi-a folosit cunoştinţele de matematică, fizică şi a descoperit modul de funcţionare al acestuia, rezolvând problema într-o anumită măsură. De ce doar într-o anumită măsură, deoarece telefonul nu a ajuns decât la o parte din populaţie pe vremea aceea şi de asemenea pe atunci nu era nici ieftin să ai un telefon.

Această problemă a fost rezolvată în zilele noastre când s-a inventat telefonul mobil. În ultimii ani telefoanele au început să aibă conexiune mai bună, camere video, conexiune la Internet, dar atenţie, vă rog, toate modelele noi sunt doar îmbunătăţiri ale unui obiect deja inventat.

Pentru a fi creativ ai nevoie de **curiozitate** (să te întrebi "de ce" sau "cum funcţionează"). Curiozitatea duce la îmbogăţirea cunoştinţelor. Trebuie menţionat şi faptul că curiozitatea poate duce la o socializare forţată. Prin socializare forţată mă refer la faptul că tu intri singur într-o conversaţie. Deşi ar putea fi considerat de unii ca un lucru nepoliticos, eu îl văd ca pe un stigăt de ajutor din cauza lipsei de socializare şi a unei posibile izolării sociale aflată în primă fază. Socializând cu alţii, îţi pot veni idei noi, poţi deveni mai creativ. A fi creativ mai presupune a fi **original**.

Cred că ultima dată când am văzut persoane originale din punctul meu de vedere a fost când mă plimbam în centrul Sibiului şi am văzut doi oameni cu o cameră de filmat. Unul filma, celălalt făcea diverse lucruri unul mai interesant ca cealălalt. Am început să îi urmăresc şi am văzut cum la un moment dat au început să împartă trandafiri pe stradă, filmând reacţia oamenilor. La un moment dat au schimbat trandafirii cu bani continuând să filmeze reacţia oamenilor. După un timp nu au mai împărţit nimic. În schimb au început să filmeze reacţia oamenilor când le ziceau că sunt frumoşi. Dar ce mi s-a părut cel mai creativ este faptul că ei au făcut asta în fiecare judeţ al ţării, iar la final vor face un clip în care să prezinte reacţiile oamenilor. Nu ştiu dacă s-a mai făcut aşa ceva până acum dar eu unul nu am văzut până acum aşa o idee pusă în practică.

Desfăşurarea diverselor activități în aer liber, contactul cu natura (nu cu ecranul mobilului), îţi poate stimula de asemenea creativitatea, căci din punctul meu de vedere creativitatea ar trebui folosită la rezolvarea unor nevoi. Spre exemplu, eu am citit un articol în care scria că americanii aruncă în fiecare zi o gramadă de mâncare care nu este stricată. Eu zic că aceasta este o greşeală **URIAŞĂ.** Mulţi oameni mor din cauza foametei, iar oamenii nu mai ştiu ce să facă să îi ajute. Putem împreună să gasim soluții originale. Pentru mine creativitatea mai presupune să munceşti mult, să fi pasionat şi echilibrat.

Acum că aţi aflat ce înseamnă pentru mine creativitatea, aş vrea să aflu şi eu ce înseamnă pentru voi creativitatea. Dacă vreţi, căutaţi -mă şi spuneţi-mi. Iar dacă nu reuşiţi să mă găsiţi sau nu doriţi să îmi spuneţi atunci spuneţi-vă măcar vouă ce înseamnă pentru voi creativitatea.

Chivoiu Emanuel Cls. VIII-a A

Numere reale

Mulțimile de numere(N,Z,Q,R)

Bătăi de cap mi-au dat,

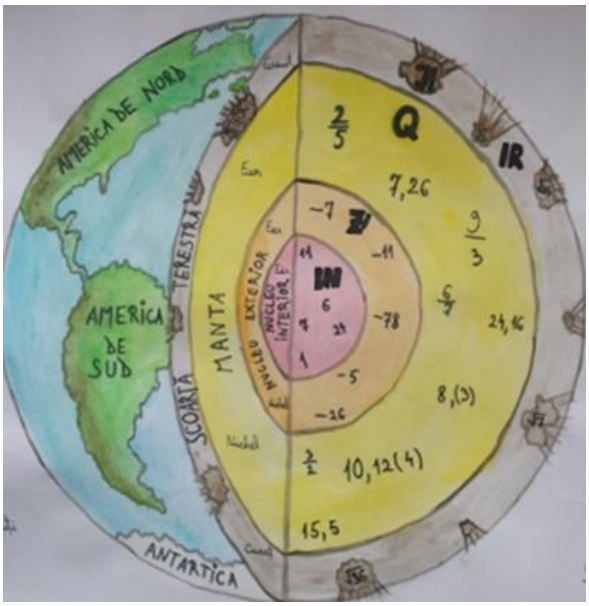
“Bio’’, chimia, geografia

“Mâna” și -au dat,

Desene au realizat,

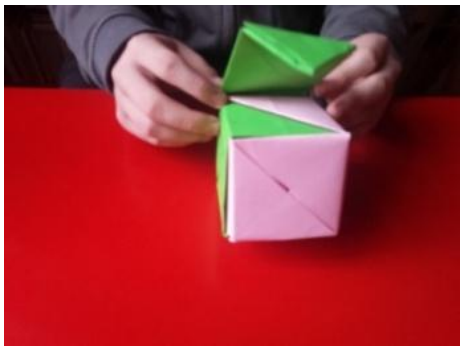
Să înțeleg m-au ajutat.

Solomon Daniela cls.a-VIII-a A

“Toți pentru unu și unu pentru toți “

Ştiaţi !!!!!

- ✓ *Elefanţii sunt singurele mamifere care nu pot sări?*
- ✓ *Când stănuţi toate funcţiile corpului se opresc, inclusiv inima?*
- ✓ *Cea mai rece temperatură din istorie de pe pământ a fost inregistrată în Antartica pe 24 august 1960, fiind de -127 grade Celsius?*
- ✓ *Un om face într-un an aproximativ 2,5milioane de paşi?*
- ✓ *Singura dată din istorie când a nins în Deşertul Sahara a fost în 18 februarie 1979?*
- ✓ *Un fulger conţine suficientă energie să prăjască 160000 de feliii de pâine.*
- ✓ *111,111,111*111,111,111=12345678987654321 ?*
- ✓ *Prima ,,Mare locomotiva,,cu abur avea viteza de 8km/h ?*
- ✓ *Crocodilul nou-născut e de trei ori mai mare decât oul din care abia a ieşit ?*
- ✓ *1 kg de lămâi conţine mai mult zahăr decât 1 kg*
- ✓ *Dihorii dorm 20 ore pe zi. Melcii pot dormi 3 ani ?*
- ✓ *Inima unui crevete este în cap?*
- ✓ *Porcii nu pot să se uite în sus ?*
- ✓ *Este anatomic imposibil să-ţi lingi cotul?*
- ✓ *Peştii de apă sărată beau apa, iar cei de apă dulce nu ?*
- ✓ *Leul este singura felină mare care poate toarce ?*
- ✓ *Măcăitul raţei nu produce ecou ?*

Cuprins

Vrăjitoarea 2
Apa magică 2
Aventuri cu zmei 3
Coada zânei 4
Bogăția – motivul luptelor 4
Visul zânelor 5
COPILĂRIA 6
Povestea unui success 7
Cavalerul fără nume 8
Discoteca din ghiozdanul meu 9
ÎN COPILĂRIE 10
NATURA 11
Copilăria 12
Discoteca din ghiozdanul meu 12
FULGUL DE NEA 13
Povestea unui fulg de nea 14
Misterul porumbelului 15
Poezie 15
Povestea unui fulg de nea 16
SĂRBĂTOAREA DIN GRĂDINA MEA 17
De vorbă cu Soarele 18
Copilăria mea 19
DIN ACTIVITĂŢILE NOASTRE 20
Cerc de Geografie 21
Calatoria culorii 23
Ambasadori ai poveștilor 24
Micii Chimişti 25
Gânduri despre creativitate 26
Numere reale 28
Ştiaţi !!!!! 29

REDACŢIA REVISTEI

Coordonator

Prof. Cătălina Halmaghi

Corectură literară

Prof. Cătălina Halmaghi

Prof. Adriana Suciu

Prof. Raluca Morari

Îndrumători :

Prof. Adriana Suciu

Prof. Raluca Morari

Redactare computerizată

Prof. Valentin Brăduşcă

Desenele aparţin elevilor şcolii îndrumaţi de:

Prof. Zaharia Dan

Pagină web :

http://sceminescum.scoli.edu.ro